

Düş Tarlasında Yolculuk

– S. Yetgin · 25 Eylül 2014

Aktör bir dramı bir elbise gibi alır, giyindir,
sonra buruşturup atarak bir başkasını alır. Ama bu
attığı elbise ondan daha fazla yaşar. Alfred de Vigny

Yaşamın içindeki düğün coşkularımızla bir mutluluk konserini izlemeyeli ne çok olmuş aslında. Ekonomik güçlükler, insanların elini kolunu bağlayan, kendine ayıramadığı zamanlarla büyüyen bir sancıya dönüşüyor. Çocukluğundan kalan avuntu mutlulukların ve yaşanması an'ların ipiyle yükseklere, çok yükseklere çıkmayalı ne kadar uzun bir süreç geçmiş ve bu uzun süreçte durgun geçen bir ömrün karşılığını alamayalı, içindeki yemyeşil kırlarda dolaşmayalı ne kadar çok zaman geçmiş, anlatılır gibi değil.

Her insanın ruhsal yolculuklarında gizli bir muamma vardır. Sapandan çıkan bir taş gibi her gün hayata atılıp, çiçekli dağ yollarından geçer gibi yaşama yürürken bir düş köpüğü çarpar suratına. Ruhunda barındırdığı pişmanlıklarla ve ömrünün karşılığı olan sıkıntılarla ve her şeye karşın yine de ruhundaki çoğul müziklerle arındırır kendini. Akli bir yerde, yüreği bir başka yerde dolanır durur. Oysa, bu ömrün karşılığı hep muammalarla doludur ve yaşadığı çağların içinden gelip geçen yazgılı bir yolcudur.

Natürel mutlulukların duvarları da vardır insanoğlunun yaşam keşmekeşinde. Kimi içindeki isimsiz şiirlerle bütünleşir, kimi ömrünü heder eden şarkılarla dertleşir. Özlenen bayramlar gibi, unutulmayan çocukluklar gibi ve hayatında derin izler bırakan anılar gibi güneşin ötelerinde bir yer arar kendine. Sırtını çoğul mutluluklara dayayarak, çılgıncasına geçecek bir ömrü düşler. Bomboş cepleriyle, ama yine de hiç tükenmeyen umut pastilleriyle yaşamı adımlar ve her gün yeni sürprizler sunan bu hayatın içinde düşleriyle kırıntılı umutlar besler.

Yalnızlığın bakir kanyonları gizlidir hayatın içinde. Taşınması mümkün olmayan sevgiler çalar insanoğlunun kapısını bir zaman sonra. Hayali savrulularla bir mutluluk atına atlar ve doludizgin geçer yaşamın ovalarını. Arkasında bir toz bulutu kalır, dilini burkan hatıralarla acıkmışlığını geçiştirir ve yine diline doladığı hasret türküleriyle mutluluğun şarkısını mırıldanır.

Peşin ödenmiştir oysa hayatın bedeli. Bütün mutlulukların çerçevelerine gülüşler sığmasa da, bütün yaşanmışlıkların karesinde ağlayışlar barınmasa da her insan kendi krallığını arayan bir bezirgân gibi bu düşler atlasında kimi yorgun, kimi dingin var olmanın sözcükleriyle ömür sürer. Her mevsim yenilenen umutlarının başlangıcı cemrelerde bir başka bakar hayata, bir başka sever yaşamı ve kendisi ile yeniden barışır, yeniden düşer umutların karmaşık ve labirentli yoluna.

Rüzgâr her mevsim aynı yönden esmez. Değişimli bir ömrün karşılığı da her zaman mutluluğa gitmez. Ruhumuzdaki yaşam koallarını ararken, göğsümüzdeki elim ağırlara anlam ararken kayboluşlarımızın farkına varamayız. Gecelerin özlemlı tespihlerini çekerken parmaklarımız ağıır, göğsümüzde artan sancıyla geceler birbirine eklenir ve hep kendimize sunduğumuz yenilenmiş şanslarla yaşamak bir sevdanın adı olur.

Yaşam ormanlarında yaralı bir kuş gibi, kendine sığınak arayan bir canlı oluruz bir zaman sonra. Düşlerimizin pembe saraylarına çağırdığımız mutlulukları beklemekten bitap, göğsümüzdeki ağırlara bastırdığımız ellerimiz nasırlarla doluverir. Dolu dolu yaşamayı umut ettiğimiz bu hayatın öteki yüzüyle, yani bize en son göstermeyi tercih ettiği yüzüyle karşılaştığımızda bir başka bakarız hayata. Umutlarımızın mumları yanıp bitmiş, dibindeki aydınlık bizim yolumuzu karanlığa çekmiştir.

Son bir hamleyle yeniden atılırız hayata. O hayatın içinden çekip çıkardığımız yeni bir ömürdür aslında. Düne bir çizgi çekerek, dünü hiç yaşanmamış farz ederek ve ardımızda kalan anılardan dersler alarak yeni bir rota belirleriz adımlarımıza. Asırlardır var olan, bundan sonra da var olması kaçınılmaz sürprizlere göğsümüzü açarak, yüreğimize yaşam aşkını üfleyerek kulaklarımızı hayatın en derin müziklerine açar, ellerimizle yeni doğmuş bir güneşi kucaklar ve bedenimizdeki ve ruhumuzdaki yaşam aşkıyla 'Merhaba Hayat' deriz.

Düşen her yaprak bizlerden bir anı götürse de yırtılmamış bütün yaprakların özünde saklı olan gizleri atlamamanız dileğiyle.

Dün yaşanmıştır, bugün yaşanıldır ve yarın ise meçhuldür.

Yarınlarınıza ulaşmak için, yarınlarınızı dolu dolu yaşamak için bugünün kıymetini bilin diyorum.

Sevgiyle.

Selahattin YETGİN